

Johannes Álvheygg, forsorgarráðgevi í Blákross:

Hann er til reiðar — — allan sólarringin

Hóast Álvheygg ongantíð hevur smakkað rúsdrekka, so er hann kortini millum teirra, sum hava flestu royndir at hjálpa fólki, sum vilja leggja av at drekka!

Seinastu árin hava alternativar royndir — til tess at hjálpa fólki við rúsdrekka trupulleikum, verið gjørdar í Føroyum.

Frammanundan var bert Antabus-viðgerðin tøk. Síðan kom Minnesota-viðgerðin, eins og Blákross felagsskapurin stovnaði avvenjingarheim.

Álvheygg starvaðist í eini 12 ár við at geva fólki dagligu Antabus-tablettina. Hetta fór fram í endurnýtsluhandlinum í Kongagøtu, sum varð upplatin, fyri at fólki ikki skuldu kenna seg avdúkað, sum vildu royna Antabus, fyri at sleppa frá fløkuni.

Tá Blákrossheimið varð stovnað fyri nøkrum árum síðan, fór Álvheygg í hetta arbeiði burturav, har hann virkaði sum hjálparmaður.

Fyri einum ári síðani gavs Álvheygg á heiminum og fór aftur í gamla starvið — nú sum forsorgarráðgevi í felagsskapinum, har hann burturav fæst við at veita sjúklingum ráð og vegleiðing, umframt til dagligu tablett-

ina, sum fyri nøkur fólki er einasta loysnin, um tey skulu sleppa undan rúsdrekkamisnýtslu.

Trongdin

Vilt tú við hesum vísa, at bert »gamla« skipanin virkar, og at hinar royndirnar eru gjørdar til fánýtis?

— Nei, so einfalt er tað kortini ikki, sigur Álvheygg og brosar umberandi. Tað er umráðandi at fólki hava fleiri tilboð í boði, tá so týðningarmikil viðgerð skal roynast.

— Fyri fólki flest eru nýggju viðgerðarhættirnar við innlegging ein góð loysn. Hetta havi eg góðar royndir við. Tó haldi eg at Antabus-viðgerðin stendur seg betur í royndini at fáa fólki avvanda, tí tað ikki ber til at drekka, um trongdin skuldi komið á ein.

Við nýggju viðgerðarháttunum, har Antabus ikki verður givið, er so stutt frá trongdini eftir fløkuni og til at drekka. Tú kanst at kalla smakka tær á í sama mundi.

Við Antabus ræðir tú sjúklingin, tí hann veit, at

hann ikki kann smakka sær á beinanvegin. Umleið fimm-seks dagar skulu ganga frá tí tú hevur tikið seinastu tablettina, til tú kanst smakka tær á.

Bert hetta tíðarskeiðið hevur mangan við sær, at sjúklingurin broytir støðu og heldur fram við viðgerðini. Minar royndir hava eisini víst, at jú longur Antabus-viðgerðin fer fram, størri eru møguleikarnir fyri, at sjúklingurin heldur seg frá fløkuni.

Tøgnskyldan

Tá eg arbeiði á Blákrossheiminum, var tað ein vansi, at eg ikki kundi koma í samband við ta breiðu fjøldina, sum tørvaði hjálpa. Eg var bundin av virkinum á heiminum, har bert tey komu, sum høvdu tikið støðu til avvenjing, og hvussu henda skuldi fara fram.

Eftir vóru so teir sjúklingar, sum ikki kundu góðtaka, at alkoholmisnýtsla teirra varð gjørd almenn, av tí at so nógv fólki ferðast út og inn á viðgerðarstovnum.

Í gamla starvi mínum sum blákrossskrivari,

visti eg um hesi fólki, sum eg ikki hevði sama samband við sum áður.

— Tí gjørdi eg av at fara í hetta starvið, har loysunarorðið er tøgnskylda. Eg veit, at tørvur er á hesum tilboði, sum eg meti sum »3. tilboðið«, fyri alkoholmisnýttarar.

Júst hesi fólki kunnu ikki góðtaka, at almenninurin fær vitan um teirra »sjúku«, men harfyri er ikki óvist, at tey kunnu hjálpast eins væl og onnur. Bert krevja tey 100% vátan um, at bert eg og viðkomandi sjálvur vita um hesa viðgerð.

Samrøðan

Hvussu fer viðgerðin fram?

— Í fyrstu atløgu venda fólki sær til mín, sum hava hjálpað fyri neyðini. Harnæst hava vit eina ella fleiri samrøður, har vit royna at finna bestu avvenjingarloysnina fyri júst henda persón. Mín uppgáva er at taka støðu til um viðkomandi skal hava ambulanta viðgerð, ella um hann skal innleggjast á Blákrossheimið. Harnæst skal eg hjálpa og vegleiða um møgulegan stuðul — eitt nú, hvar hann kann fáa peningaliga hjálpa, um tað er neyðugt. Sjálvur havi eg ikki møguleikar til tess, men eg kann siga viðkomandi, hvørja hjálpa hann hevur rætt til, og hvar hann kann venda sær.

— Er sjúklingurin ikki motiveraður fyri at fara í viðgerð, kann hann fara avstað aftur, tí samrøðan »forpliktar« ikki í sjálvum sær.

— Mangan koma somu fólki aftur, tá tey hava

Johannes Álvheygg: — Hóast klædnasolan bert er ein háttur at koma í samband við fólki, sum hava mína hjálpað fyri neyðini, so eru mong, ið fáa gagn av endurnýtsluhandlinum. Serliga ungur mammur eru fegnar um at kunna keypa góð, bílig klæði hjá okkum. — Umframt sjálvsagt, at eg fái samband við eini 100 fólki árliga, sum vilja sleppa undan rúsdrekkamisnýtsluni.

umhugsað støðuna og kanska eru greið yvir, at Antabus-viðgerðin er einasta loysnin fyri at sleppa úr óforinum. Umleið 100 samrøður verða árliga avgreiddar.

Upplýsing

Hóast nógvu skivingina og kjak um alkoholismu og ymsu viðgerðarhættirnar seinastu árin, so er tað kortini ein sannroynd, at fleiri brennivinssjúklingar koma til, so hvørt sum frálíður. Mynstrið er tað sama, heldur Álvheygg, men skoytir uppi, at tað nú er meira vanligt enn áður, at børn — heilt niður í 12 ára aldur — ikki kom í skúla mánamorgun vegna timburtmenn!

Tí er tað enn meira umráðandi enn nakrantíð, at skúlaungdómurin verður gjørdur kunnugur um, hvussu vandamikil tað er at byrja at drekka.

Í klædnahandlinum hjá Álvheygg í Kongagøtu, er undirvisingargóli innrættað, har skúlaflokkar kunnu koma og fáa undirvising um hesar trupuleikar. Higartil hevur Álvheygg vitjað á nógvum skólum, har hann hevur greitt frá arbeiði sínum, og hvørjar royndir hann hevur gjørt sær gjeðnum árin. Nú verður undirvisingartilfar fingið til vega, eins og videotól, er,

sum á nýtiðar hátt kann nýtast í frálærini.

3. tilboðið

— Tað er tí við góðum vónum, eg eri farin undir hetta nýggja tiltakið, sigur Álvheygg. Hann er sannferdur um, at tað er rúmd fyri hesum á jøvnum fót við hinar viðgerðirnar.

Serliga týðningarmikið heldur hann tað vera, at sambandið millum sjúkling og viðgerðara er so tætt sum gjørligt. Her er ikki talan um ávist tíðarskeið, har viðgerðin fer fram, fyri síðan at slita tá henda er av. Vit fylgja heilt natúrligt við sjúklinginum. Hendir tað at hesin gerst veikur, ber altíð til at taka saman eina ferð enn, um neyðugt.

— Eg eri til taks allar sólarringin, antin á tlf. 15175 í Kongagøtu í dagtimunum, ella heima við hús á tlf. 14501. Er tað neyðugt at fáa vitjan í heiminum, um trongstøða stendst, so eri eg eisini til reiðar til tað.

Fólki hava ofta brúk fyri bráðfeingis hjálpa, og tað er ikki altíð í dagtimunum, eins væl kann hetta vera á náttartíð... So fólki skulu vita, at tey altíð kunnu koma í samband við meg, sigur Johannes Álvheygg at enda.

Dagný Joensen

Upprunaliga var Johannes Álvheygg sjómaður, men so fór hann at selja glas og postáln í Havn. Støtt er tað einki óvanligt hjá forsorgarráðgevanum at selja klæði.